

**SCENARIUSZ ZAJĘĆ OTWARTCH DLA RODZICÓW UCZNIÓW
PRZEPROWADZONYCH W KLASIE IIIC W DNIU 8 MARCA 2012 ROKU**

Zajęcia przeprowadziła: Beata Stankiewicz

Zajęcia obserwował Dyrektor Szkoły : pani Ewa Stawiak - Kołba

Krąg tematyczny: Co nas interesuje?

Temat dnia: Pocieszyć nie jest trudno.

Cele ogólne: uświadomienie dzieciom potrzeby przyjaźni, bezinteresownej chęci pomagania,
budowanie zaufania, lojalności, stymulacja współczucia (empatii),

Cele szczegółowe - Uczeń:

- wypisuje skojarzenia ze słowem przyjaźń,
- pogłębia rozumienie pojęć: przyjaźń i przyjaciel,
- utrwała wiadomości o poznanych częściach mowy,
- stosuje w pisowni poznane zasady ortograficzne,
- wypowiada się w rozwiniętej i uporządkowanej formie,
- potrafi wyodrębnić cechy prawdziwego przyjaciela,
- wie, jak zachowuje się przyjaciel,
- poprawnie wykonuje polecenia,
- kształtuje wyobraźnię i koncentrację,
- zgodnie pracuje w grupie,
- dba o stworzenie miłej i życzliwej atmosfery w grupie,
- dostrzega problem i przedstawia sposoby jego rozwiązania,
- rozumie treść czytanego i wysłuchanego tekstu
- odpowiada na polecenia dotyczące tekstu,
- układa zdania z rozsypanki wyrazowej,
- potrafi wczuć się w odpowiednie role,
- śpiewa piosenkę,

Metody:

- słowne - rozmowa, praca z tekstem),
- działań praktycznych,
- ćwiczeniowa,
- aktywizujące – burza mózgów, drama
- ekspresja muzyczno- ruchowa

Formy pracy:

- zbiorowa
- grupowa jednolita i zróżnicowana,
- indywidualna

Pomoce dydaktyczne:

Tekst bajki „O dwóch ołówkach” Marii Molickiej, serduszka w różnych kolorach, karty pracy z zadaniami, karteczki z napisanymi scenkami, certyfikat dla przyjaciela, wycięta sylwetka dziecka, magnetofon, płyta CD, tekst piosenki „Przyjaźń to poważna sprawa”, rozsypanki wyrazowe z przysłowiami, kłębek wełny.

Przebieg zajęć:

1. Powitanie w kręgu zabawą: pt. „ Wszyscy są ”, w której biorą udział dzieci i wychowawca.
Wszyscy tworzą dwa koła, wewnętrzne i zewnętrzne, stojąc twarzami do siebie. Do

wypowiadanego tekstu wykonują określone ruchy i gesty:

Wszyscy są, witam Was, zaczynamy, bo już czas! – klaśnięcie w swoje dłonie, klaśnięcie lewymi dłońmi w dłonie partnera.

Jestem ja, jesteś Ty – wskazanie oburącz na siebie, wskazanie na partnera.

Raz, dwa, trzy! – dwa klaśnięcia oburącz w dłonie partnera, jedno klaśnięcie w dłonie następnego partnera stojącego po prawej stronie (koło zewnętrzne przesuwają się o jedną osobę w prawo). Całość wykonujemy z każdym partnerem stojącym w kole.

2. Zajęcia na dywanie – rozmowa kierowana przez nauczyciela:

- Czy lubicie się wspólnie bawić w klasie?
- Czy lubicie wspólne zabawy podczas przerw?
- Czy powinniście się bawić wspólnie, dlaczego?
- Czy jest ktoś taki w klasie, w szkole lub poza szkołą, z kim lubicie bawić się szczególnie – jeśli tak to pomachajcie do mnie rączką.
- Jak nazywamy taką osobę, z którą lubimy bawić się szczególnie.

3. Nauczyciel rozdaje dzieciom serduszka w różnych kolorach i prosi, aby każdy napisał na serduszkach cechę prawdziwego przyjaciela. Następnie nauczyciel kładzie na dywanie sylwetkę postaci i prosi uczniów, aby nakleili na postać swoje serduszka. W ten sposób powstała sylwetka prawdziwego przyjaciela.

4. Nauczyciel zwraca się do uczniów. Każdy z was z pewnością ma przyjaciela. A jeśli nie, wystarczy rozejrzeć się dookoła i dobrze go poszukać. Przekonacie się o tym śpiewając i wsłuchując się w słowa piosenki „Przyjaźń to poważna sprawa”.

5. Czytanie przez uczniów bajki psychoedukacyjnej pt. „O dwóch ołówkach”

6. Rozmowa na temat bohaterów bajki, ukierunkowana pytaniami:

- Co lubiły razem robić dwa ołówki?
- Kto i w jaki sposób pomógł dwukolorowemu ołówkowi?
- Czy przyjaźń pomiędzy ołówkiem szarym i dwukolorowym była prawdziwa?

7. Praca indywidualna – rozsypanka wyrazowa – przysłowia o przyjaźni. W ten sposób następuje również podział klasy na grupy. Próba wyjaśnienia znaczenia tych przysłów.

Prawdziwy przyjaciel jest z Tobą na dobre i na złe.

Kto przyjaciela znalazł, skarb znalazł.

Umiej być przyjacielem, znajdziesz przyjaciela.

8. Praca w grupach: Odgrywanie scenek z życia ukazujących zachowanie prawdziwego przyjaciela – technika dramatyczna „Bycie w roli”. Każda grupa otrzymuje opis sytuacji, którą mają zaimprovizować.

GRUPA I

Jest przerwa. Wesoło bawicie się na podwórku szkolnym np. w berka. Nagle widzicie swoją przyjaciółkę, która stoi samotnie i jest bardzo smutna. Co robicie?

GRUPA II

Wasz przyjaciel leży chory w łóżku. Pragnie, aby ktoś go odwiedził. Jest piękna pogoda.

Koledzy namawiają cię abyś pojeździł z nimi na rowerze. Co robisz?

GRUPA III

Wasz przyjaciel dostał dziś uwagę za brak zadania, którego nie potrafił zrobić. Jest smutny. Jak postąpiacie w tej sytuacji.

10. Podsumowanie tematu dnia. Samoocena.

11. „Łańcuszek dobrych myśli”- zabawa integracyjna.

Uczniowie siedzą w kręgu i toczą kolejno do siebie kłębek włóczki wymieniając się pozytywnymi uwagami względem siebie. Powstaje pajęczyna symbolizująca więź, która łączy całą klasę.

12. Praca domowa - wręczenie dyplomów dla najlepszego przyjaciela.

Na dyplomie uczniowie mają wypisać imię i nazwisko swojego przyjaciela, a następnie wręczyć go najlepszemu przyjacielowi.

BAJKA O DWÓCH OŁÓWKACH

W pewnym piórniku leżały równo ułożone ołówki. Były kolorowe, tylko jeden był zwykły szary. Tuż obok niego znajdował się wspaniały ołówek dwukolorowy: czerwono-niebieski. Ołówki zawsze przebywały razem, czy to leżąc obok siebie w piórniku, czy ścigając się i kreśląc wzory na papierze. Szary rysował kontury, a dwukolorowy wypełniał je barwami. Bardzo lubiły się tak razem bawić. Inne kolorowe chciały przyjaźnić się z dwukolorowym, ale on wołał szary. Co to za zwyczaj - szeptały oburzone - że dwukolorowy przyjaźni się z takim zwyczajnym! To nie wypada, nie wypada – powtarzały. Ale dwukolorowy nie słuchał tego gadania, szarak zresztą też. Obydwa przecież bardzo się lubiły. Aż pewnego razu wydarzyło się nieszczęście, straszne!; dwukolorowemu złamały się grafity. Będzie do wyrzucenia - szeptały ołówki, z satysfakcją przekazując sobie tę wieść. Dwukolorowy bardzo się zasmucił, szarak jeszcze bardziej. Jak mu pomóc, co zrobić? - pytał sam siebie. - nie pozwolę, by taki wspaniały ołówek został wyrzucony. Wziął przyjaciela na plecy i pomaszerował szukać lekarza ołówków. Długo szukali pomocy. Szary ołówek był bardzo zmęczony, co chwilę odpoczywał. Nareszcie znalazł bardzo starą Temperówkę. Spróbuję wam pomóc - rzekła i bardzo ostrożnie zabrała się do pracy.

- Uf, już po zabiegu - powiedziała. Udało się, jesteś wprawdzie krótszy, ale nadal pięknie możesz rysować, co tylko zechcesz. Naprawdę? - spytał z niedowierzaniem dwukolorowy.

- Pomogłam tobie, ale największą przysługę oddał ci twój przyjaciel - Szary Ołówek .

- E tam - powiedział Szarak zawstydzony tą pochwałą. - My jesteśmy prawdziwi przyjaciele, on nie zdradził naszej przyjaźni dla innych, kolorowych, więc ja ... - Tutaj zaczął się jękać bardzo wzruszony. Dwukolorowy nic nie powiedział, tylko przytulił się do niego. Wróciły razem do piórnika.

Prawdziwy przyjaciel jest z tobą na dobre i na złe.

Kto przyjaciela znalazł, skarb znalazł.

Umiej być przyjacielem, znajdziesz przyjaciela.

GRUPA I

Jest przerwa. Wesolo bawicie się na podwórku szkolnym np. w berka. Nagle widzicie swoją przyjaciółkę, która stoi samotnie i jest bardzo smutna. Co robicie?

GRUPA II

Wasz przyjaciel leży chory w łóżku. Pragnie, aby ktoś go odwiedził. Jest piękna pogoda. Koledzy namawiają cię abyś pojeździł z nimi na rowerze. Co robisz?

GRUPA III

Wasz przyjaciel dostał dziś uwagę za brak zadania, którego nie potrafił zrobić. Jest smutny. Jak postąpicie w tej sytuacji.

